

ронних органів”, слід зазначити, що перед усім йдеться про специфічний об’єкт охорони інтересів державних правоохоронних структур.

Характеризуючи загалом категорію „внутрішня безпека” її необхідно розглядати з наступних позицій: стан захищеності людини, суспільства і держави від внутрішніх небезпек і загроз; стан захищеності системи правоохоронних органів та її персоналу від зовнішніх та внутрішніх загроз (злочинність та корупція працівників).

Ураховуючи проведений аналіз поняття „внутрішня безпека правоохоронних органів”, її можливо розглядати з декількох позицій:

- стан, за якого ніщо й ніхто не загрожує нормальному функціонуванню системи правоохоронних органів;

- це умови, за яких відсутні та попереджені будь-які внутрішні та зовнішні загрози у середині системи правоохоронних органів;

- діяльність спеціальних підрозділів яка направлена на попередження, виявлення, запобігання, послаблення, усунення і відвернення загроз внутрішнього та зовнішнього характеру з метою нормального функціонування системи правоохоронних органів.

1. Закон України „Про основи національної безпеки” від 19.06.2003 № 964-IV.

2. Езеров А. А. Юридична наука. – № 1(1)/2011. – с. 50–54 [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://nam.kiev.ua/journal/1>

3. Русско-украинский словарь терминов по теории государства и права/ подобщей ред. Н.И.Панова.-Харьков, 1993.

4. Тлумачний словник української мови / Укладачі Ковальова Т.В., Ковріга Л.П.-Харків, 2005.

5. Геополитика и национальная безопасность. Словарь основных понятий и определений / Под общ.ред. В. Л. Манилова. М., 1998.

6. Безопасность России. Словарь терминов и определений. – М., 1998.

7. Российская криминологическая энциклопедия / Под общ. ред. А. И. Долговой.- М., 2000.

8. Словарь современных военно-политических и военных терминов. Брюссель, Объединенная редакционная рабочая группа «Россия-НАТО», 2001. – М., 1991 См.: Политологическая энциклопедия. – 108с.

Миرونюк Станіслава Анатоліївна

к.ю.н., ст. викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАХИСТ АВТОРСЬКОГО ПРАВА (МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД НА ПРИКЛАДІ США)

В Україні виокремлюють три основні способи захисту прав інтелектуальної власності – це цивільно-правовий, кримінально-правовий та адміністративно-правовий, але на наш погляд найбільшу практичну значимість і ефективність має цивільно-правовий, що реалізується в рамках юрисдикційної форми захисту. Кримінально-правова та адміністративно-правова відповідальність відрізняється від цивільно-правової тим, що порушник несе відповідальність пе-

ред державою, а не безпосередньо перед автором чи суб'єктом суміжних прав.

В ієрархії нормативних актів, які регулюють цивільні правовідносини у сфері авторського права і суміжних прав, центральне місце займає Цивільний кодекс України (далі ЦК У), зокрема Глава 36 «Право інтелектуальної власності на літературний, художній та інший твір (авторське право)» та Глава 37 «Право інтелектуальної власності на виконання, фонограму, відеограму та програму (передачу) організації мовлення (суміжні права)» [1]. В Україні діє також Закон України «Про авторське право і суміжні права» (далі Закон)[2].

Питанням захисту права інтелектуальної власності присв'ячено роботи як зарубіжних так і вітчизняних вчених, серед яких слід виокремити: Андрощука Г., Боуена Г., Бутнік-Сіверського О., Довгого С., Дроб'язко В., Едвінсона Л., Жарова В., Ідріса К., Клявіна В., Орлюка О., Підпригору О., Прахова Б., Святоцького О. та інших авторів.

Цивільно-правові способи захисту прав – це передбачені законом матеріально-правові заходи примусового характеру, за допомогою яких здійснюється визнання або відновлення порушених прав та інтересів суб'єктів авторського права та суміжних прав, припинення порушень, а також майновий вплив на порушників.

Основна мета цивільно-правової відповідальності – не покарання за недотримання встановленого правопорядку, а відшкодування заподіяної шкоди.

Закон значно розширює можливості учасників авторських і суміжних з ними правовідносин щодо вільного розпорядження належними ним правами. Майнові права авторів стають своєрідним товаром, який може вільно відчужуватися і передаватися на підставі цивільно-правових угод.

Світовий досвід переконує, що ефективний механізм охорони прав інтелектуальної власності є важливим елементом економічної політики, спрямованої на стимулювання та розвиток наукових досліджень, упровадження інновацій та прискорення науково-технічного прогресу; сприяє залученню інвестицій до інноваційних проектів, зростанню зайнятості, підвищенню економічного добробуту населення тієї чи іншої країни; стимулює розвиток міжнародної торгівлі, відіграє важливу роль у підвищенні конкурентоспроможності національних економік у глобальному ринковому середовищі; перетворюється на глобальну проблему, пов'язану з економічною безпекою окремих держав, що вимагає стратегічних підходів до її вирішення на наднаціональному рівні.

Сьогодні, не дивлячись на те, що багато розвинених країн поважають авторські права і надають захист їх власникам, на жаль, не існує міжнародного закону про захист авторського права, який би надавав захист власникам цих прав в усіх країнах світу.

Для з'ясування зарубіжного досвіду правового регулювання захисту права інтелектуальної власності ми взяли приклад Сполучених Штатів Америки, які були і на сьогодні залишаються країною в якій захист права інтелектуальної власності здійснюється на рівні захисту життя, здоров'я, власності громадян та національної безпеки.

Так, у Сполучених Штатах Америки будь-яка творча робота може бути захищена від копіювання, для цього її потрібно зареєструвати в Бюро реєстрації

авторських прав США, творча робота повинна бути представлена в матеріальному вигляді (на фотографії, на папері, на компакт-диску або на відеокасеті). Іншими словами не зафіксовані ідеї не можна захистити від копіювання в США. Якщо робота не зареєстрована в даному Бюро, то вона все ж, знаходиться під захистом від копіювання, але реєстрація значно полегшує процес захисту авторського права. Якщо творча робота була створена після 1978 року, то вона перебуває під захистом авторського права все життя автора і ще після його смерті, плюс сімдесят років[3].

Свідоцтво про володіння авторським правом слід докладати до роботи, так як воно інформує оточуючих, що робота знаходиться під захистом, повідомляє ім'я власника і рік першої публікації.

В Сполучених Штатах Америкиє Комісія з міжнародної торгівлі, яка керується у своїй діяльності законодавчо-нормативною базою застосування правозастосовчих заходів на митному кордоні. Повноваження Комісії США з міжнародної торгівлі, дозволяють їй видавати накази із заборонаю ввезення товарів, що можуть кваліфікуватися як недобросовісний імпорт (включаючи несанкціоноване ввезення товарів, які порушують права інтелектуальної власності), передбачені в частині 19 розділу 1337 Кодексу законів США. Повноваження Митної служби США щодо неправомірного ввезення незаконних товарів передбачені в частині 19 розділу 1 Кодексу законів США. Нормативно-правові акти, які передбачають контроль за імпортом для забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності, містяться в частині 19 Кодексу федеральних нормативних актів США (CFR), частина 133 [3].

У Розділі 337 Акту про тарифи від 1930 року (19 частина, розділ 1337 Кодексу законів США) описуються незаконні й недобросовісні способи конкуренції й недобросовісні дії при ввезенні й реалізації в США товарів, які загрожують або можуть зруйнувати чи завдати значної шкоди національній економіці, перешкоджають розвитку промисловості й стримують або монополізують торгівлю в країні. Серед незаконних методів конкуренції називаються незаконне ввезення в США товарів, які порушують права на винаходи, торговельні марки й об'єкти авторського права в США, а також незаконне здійснення прав на комерційну таємницю, помилкова або оманлива реклама, або порушення антимонопольного законодавства США. Якщо встановлено порушення прав на винаходи, торговельні марки й об'єкти авторського права в США, то не вимагається доводити завдання шкоди національній економіці.

Розслідування, відповідно до Розділу 337, ініціюються Комісією США з міжнародної торгівлі оперативно — на підставі належним чином поданої скарги, у якій викладаються вимоги, згідно із законодавством, і яка відповідає правилам, які регулюють виклад фактичної сторони справи. У Федеральному реєстрі (Federal Register) робиться публікація про порушення провадження в справі. Після цього Комісія США з міжнародної торгівлі призначає суддю з адміністративних правопорушень (Administrative Law Judge), який головує на засіданнях і виносить попереднє рішення, чи сталося порушення законодавства. Суддя з адміністративних правопорушень повинен бути неупередженим і виносити рішення на підставі доказів, які йому пред'являють в ході слухання

доказів. При розгляді справи в Комісії США з міжнародної торгівлі сторони мають право на належне повідомлення, перехресний допит, подання доказів, подання заперечень і клопотань, висунення аргументів, а також інші права, які мають суттєве значення для забезпечення справедливої слухання справи.

Не дивлячись на низку прийнятих законів в Україні стосовно захисту авторських прав, все ж таки процес формування інституту інтелектуальної власності пов'язаний з низкою проблем, що позначається на розвитку науково-технологічного потенціалу та стримує становлення нової інноваційної моделі вітчизняної економіки країн, оскільки закони не забезпечують ефективний правовий захист інтелектуальної власності.

На нашу думку, для вирішення перелічених проблем, слід удосконалити національну систему охорони та захисту прав інтелектуальної власності з урахуванням міжнародно-визнаних норм і принципів, впровадження дієвого механізму реалізації цих норм та запобігання несанкціонованому використанню об'єктів інтелектуальної власності, запровадження державної програми підтримки винахідництва, новаторства та творчої інтелектуальної праці, а також інформаційне забезпечення діяльності у сфері інтелектуальної власності, розвиток патентно-інформаційної бази.

1. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №№ 40-44. – Ст.356.

2. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 23 грудня 1993 року № 3792-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 13. – Ст.64.

3. Авторське право у США – його закон і захист // [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://yurporada.kiev.ua/uk/novini-ta-ch-obgovorennya/avtorskoe-pravo-v-ssha.html>.

Мирошніченко Володимир Олексійович
к.т.н., доц., доцент кафедри
економічної та інформаційної безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МЕТОДИ БОРОТЬБИ З НЕГАТИВНИМ ЗМІСТОМ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ: МІЖНАРОДНИЙ АСПЕКТ

Сучасний вік – вік інформації. Тепер у першій половині ХХІ століття роль інформації в житті людини має вирішальне значення: чим більше навичок і знань вона має, тим вище ціниться як фахівець і працівник. Велика кількість даних активно використовується у виробництві, в науковій діяльності, вони є незамінними у прогнозуванні. Так, у США в галузі інформаційної промисловості працює більше 50% всіх працівників і службовців. З часом ці масштаби тільки зростатимуть, як і обсяги створеної інформації. Загалом, за оцінками вчених, кількість інформації в усьому світі подвоюється принаймні раз на два роки.

Такі великі обсяги даних не тільки надають широкі можливості, але також висувають і нові завдання. Зокрема, деяка інформація може бути шкідли-